

روزنامه فرهنگی، اجتماعی صبح ایران

سه‌شنبه ۹ اردیبهشت ۱۳۹۹ | ۴ رمضان ۱۴۴۱ | ۲۰ صفحه | سال بیستم - شماره ۵۶۴۶ | استان تهران و البرز ۲۰۰۰ تومان - دیگر استان‌ها ۱۰۰۰ تومان | Tuesday - 2020 April 28

www.jamejamdaily.ir

۲۰

روزنامه فرهنگی، اجتماعی صبح ایران

سبک‌های متنوع و جذاب

ماسک روی صورت مساله

اجبار به استفاده از ماسک در وسایل حمل و نقل عمومی در حالی است که برخی تصمیمات مانند بازگشایی بوستان‌ها و رفع محدودیت تردد بین استانی با انتقادات جدی کارشناسان مواجه شده است

عکس: مصطفی رودکی / میزان

گزارش تحلیلی جام جم از روند تولیدات فرهنگی هنری طی ۵ سال به روایت آماری که وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی منتشر کرده است

سینما کتاب صفر!

اصناف چشم انتظار کمک

ورود ویروس کرونا به کشور در اواخر بهمن ماه سال گذشته آب سردی بر پیکره نیمه‌جان اصناف و واحدهای تولیدی بودو مردم به دلیل ترس از ابتلا به این بیماری در خانه ماندند و بازارها خلوت شد.

حمله به سبک‌زامبی‌ها

مصاحبه اردشیر زاهدی، داماد محمدرضا پهلوی و وزیر خارجه این رژیم با شبکه بی‌بی‌سی فارسی، بار دیگر کم‌تحمّل بودن اپوزیسیون و غرب‌باایان خارج‌نشین را عیان کرد.

رئیس سازمان انتقال خون ایران از چگونگی پلاسما درمانی برای مبارزه با کووید-۱۹ در کشور می‌گوید

اهدای پلاسما؛ شکرانه نجات از کرونا

مروری بر برخی صحنه‌های جذاب و ماندگار نماز خواندن در سینمای ایران

نور، صدا، تکبیرة الاحرام

رئیس دستگاه قضا با توصیه قضات به بررسی پرونده‌ها بی‌توجه به هیاهوها تاکید کرد

رسیدگی قاطعانه به پرونده‌های ارزی

دینک

آسیب‌های واگذاری سازمان‌های توسعه‌ای

پس از واگذاری شستا در بورس، سازمان خصوصی‌سازی از واگذاری سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران (ایدرو) و سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران (ایمیدرو) خبر داد که ظاهراً قرار است سهام اصلی این سازمان‌ها در فهرست واگذاری قرار بگیرد.

این سازمان‌ها ذاتاً توسعه‌ای و مادر تخصصی هستند که وظیفه آنها شناسایی فرصت‌های سرمایه‌گذاری و حفظ ارزش سرمایه شرکت‌های زیرمجموعه است و باید به بخش‌هایی که نیازمند سرمایه‌های کلان است و بخش خصوصی توانایی تأمین مالی آن را ندارد، ورود کنند. پس از این‌که یک پروژه در صنعت و معدن، راه‌اندازی شد و به سوددهی رسید همان موقع کار دولت و این سازمان‌ها به پایان می‌رسد و باید ادامه کار به بخش خصوصی واگذار شود یا از طریق واگذاری سهام در بورس اختیار مدیریت را از خود سلب کند.

ایمیدرو اکنون به جای توسعه در بخش معدن، بنگاهدار شده که هزینه‌های زیادی را به دولت تحمیل می‌کند و باید از این بخش فاصله بگیرد. مثلاً معدن چادرملو زمانی که توسط ایمیدرو به بهره‌برداری رسید باید پس از مدتی مدیریت آن را واگذار می‌کرد که این اتفاق افتاد. متأسفانه خصوصی‌سازی در ایران معنای دیگری پیدا کرده و با واگذاری بخشی از شرکت‌ها مشکل کسری بودجه دولت حل می‌شود. به بیان بهتر، دولت همه سهم خود را واگذار نمی‌کند و از صد درصد کمتر از ۵۰ درصد سهام را واگذار می‌کند تا هم پول آن را در اختیار داشته باشد و هم بتواند برای مدیریت بخش مورد نظر تصمیم‌گیری کند. در این صورت هیات مدیره و مدیرعامل را خودش تعیین می‌کند و تغییری در روند مدیریت این شرکت حاصل نمی‌شود. از سوی دیگر سهامداران خرد نمی‌توانند همه دور هم در جلسه جمع حاضر و نسبت به این موضوع معترض باشند، اگر هم انتقادی شود، پاسخ می‌دهند که سهامدار عمده دولت است و تصمیم‌گیرنده نهایی با این بخش خواهد بود. خصوصی‌سازی در ایران هنوز معنای مشخصی ندارد و شرکت‌های شبه خصوصی که به خصوصی معروف هستند در اولویت مدیریت شرکت‌های در فهرست واگذاری‌ها قرار دارند. خصوصی‌سازی به این معناست که شرکت به گونه‌ای واگذار شود که مدیریت آن به بخش خصوصی واقعی برسد و دولت همچنان در آن بخش سهم دارد. مدل دیگر خصوصی‌سازی به این ترتیب است که دولت بدون واگذاری مالکیت، مدیریت شرکت را به بخش خصوصی تحویل دهد. فرمایشات رهبر معظم انقلاب را در این باره مطالعه می‌کردم که راهنمایی دقیقی در این زمینه داشتند. مقام معظم رهبری سال ۸۶ بر نحوه واگذاری و این‌که شرکت به چه کسی، با چه شرایطی و چگونه واگذار شود توضیحات شفاف داده‌اند، اما اکنون دولت به فکر واگذاری یک سازمان توسعه‌ای است در حالی که باید شرکت‌های زیرمجموعه ایمیدرو را واگذار کند تا این سازمان با نقدینگی به دست آمده بتواند اقدامات توسعه‌ای خود را تکمیل کند. ظاهراً دولت برای جبران کسری بودجه به واگذاری سازمان‌ها و شرکت‌های دولتی اقدام کرده که این موضوع در بلندمدت آسیب‌هایی را به اقتصاد کشور وارد می‌کند. دولت در زمینه واگذاری ایمیدرو باید تجدیدنظر کند و صد درصد سهام شرکت‌های زیرمجموعه این بخش را با عرضه در بورس به بخش خصوصی بسپارد.

رنگ

آسیب‌های واگذاری سازمان‌های توسعه‌ای

پس از واگذاری شستا در بورس، سازمان خصوصی‌سازی از واگذاری سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران (ایدرو) و سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران (ایمیدرو) خبر داد که ظاهراً قرار است سهام اصلی این سازمان‌ها در فهرست واگذاری قرار بگیرد.

این سازمان‌ها ذاتاً توسعه‌ای و مادر تخصصی هستند که وظیفه آنها شناسایی فرصت‌های سرمایه‌گذاری و حفظ ارزش سرمایه شرکت‌های زیرمجموعه است و باید به بخش‌هایی که نیازمند سرمایه‌های کلان است و بخش خصوصی توانایی تأمین مالی آن را ندارد، ورود کنند. پس از این‌که یک پروژه در صنعت و معدن، راه‌اندازی شد و به سوددهی رسید همان موقع کار دولت و این سازمان‌ها به پایان می‌رسد و باید ادامه کار به بخش خصوصی واگذار شود یا از طریق واگذاری سهام در بورس اختیار مدیریت را از خود سلب کند.

ایمیدرو اکنون به جای توسعه در بخش معدن، بنگاهدار شده که هزینه‌های زیادی را به دولت تحمیل می‌کند و باید از این بخش فاصله بگیرد. مثلاً معدن چادرملو زمانی که توسط ایمیدرو به بهره‌برداری رسید باید پس از مدتی مدیریت آن را واگذار می‌کرد که این اتفاق افتاد. متأسفانه خصوصی‌سازی در ایران معنای دیگری پیدا کرده و با واگذاری بخشی از شرکت‌ها مشکل کسری بودجه دولت حل می‌شود. به بیان بهتر، دولت همه سهم خود را واگذار نمی‌کند و از صد درصد کمتر از ۵۰ درصد سهام را واگذار می‌کند تا هم پول آن را در اختیار داشته باشد و هم بتواند برای مدیریت بخش مورد نظر تصمیم‌گیری کند. در این صورت هیات مدیره و مدیرعامل را خودش تعیین می‌کند و تغییری در روند مدیریت این شرکت حاصل نمی‌شود. از سوی دیگر سهامداران خرد نمی‌توانند همه دور هم در جلسه جمع حاضر و نسبت به این موضوع معترض باشند، اگر هم انتقادی شود، پاسخ می‌دهند که سهامدار عمده دولت است و تصمیم‌گیرنده نهایی با این بخش خواهد بود. خصوصی‌سازی در ایران هنوز معنای مشخصی ندارد و شرکت‌های شبه خصوصی که به خصوصی معروف هستند در اولویت مدیریت شرکت‌های در فهرست واگذاری‌ها قرار دارند. خصوصی‌سازی به این معناست که شرکت به گونه‌ای واگذار شود که مدیریت آن به بخش خصوصی واقعی برسد و دولت همچنان در آن بخش سهم دارد. مدل دیگر خصوصی‌سازی به این ترتیب است که دولت بدون واگذاری مالکیت، مدیریت شرکت را به بخش خصوصی تحویل دهد. فرمایشات رهبر معظم انقلاب را در این باره مطالعه می‌کردم که راهنمایی دقیقی در این زمینه داشتند. مقام معظم رهبری سال ۸۶ بر نحوه واگذاری و این‌که شرکت به چه کسی، با چه شرایطی و چگونه واگذار شود توضیحات شفاف داده‌اند، اما اکنون دولت به فکر واگذاری یک سازمان توسعه‌ای است در حالی که باید شرکت‌های زیرمجموعه ایمیدرو را واگذار کند تا این سازمان با نقدینگی به دست آمده بتواند اقدامات توسعه‌ای خود را تکمیل کند. ظاهراً دولت برای جبران کسری بودجه به واگذاری سازمان‌ها و شرکت‌های دولتی اقدام کرده که این موضوع در بلندمدت آسیب‌هایی را به اقتصاد کشور وارد می‌کند. دولت در زمینه واگذاری ایمیدرو باید تجدیدنظر کند و صد درصد سهام شرکت‌های زیرمجموعه این بخش را با عرضه در بورس به بخش خصوصی بسپارد.

نگاه

آمریکا درکی از حقوق بین‌الملل ندارد

عجیب و خنده‌دار بود و حال امروز نیز ادعاهای شان مبنی بر حضور در برجام برای همه عجیب است. این کشور عضو برجام نیست، بنابراین اجازه دخالت در امور این توافق را نیز ندارد و ادعاهایی که مطرح می‌کند تو خالی است. هر چند آمریکا کشور قدرتی است و به هیچ عنوان درکی از منطق و حقوق بین‌الملل ندارد.

آمریکا، جمهوری اسلامی ایران را از تمام فواید برجام محروم کرده و صرفاً یکی از مزایای این توافق یعنی به اتمام رسیدن تحریم تسلیحاتی ایران طی چند ماه آینده باقیمانده که به طرق مختلف در صدد ایجاد مانع در مسیر

دیدگاه

تقاضای همکاری از بهبود یافتگان کرونا

استفاده از پلاسمای افراد بهبود یافته از بیماری‌های عفونی برای درمان بیماران با به اصطلاح پلاسمافرزیس (Plasmapheresis) سابقه چند دهه‌ای در درمان برخی بیماری‌ها از جمله همه‌گیری‌های تنفسی پیشین ویروس کرونا یعنی سارس و مرس دارد. اگرچه پیش از این تجربه‌ای برای استفاده از این روش در کشور وجود نداشت اما با توجه به نتایج مثبت این روش در درمان بیماری‌های مشابه کووید-۱۹ و همچنین اعلام نتایج امیدوارکننده از سوی برخی محققان در استفاده از این روش درمانی برای مهار شدت بیماری در بیماران بدحال کرونای جدید، سازمان انتقال خون در همکاری با برخی از مراکز آموزش و درمان پزشکی کشور این طرح را در کشور آغاز کرد.

از آنجا که مراحل اولیه بررسی بالینی این روش در کشور با موفقیت‌هایی همراه بوده است، به نظر می‌رسد در شرایط کنونی که هنوز هیچ واکسن یا داروی مؤثری علیه این بیماری مورد تأیید قرار نگرفته است، ذخیره‌سازی پلاسمای بهبودیافتگان این بیماری در زمان مناسب امری ضروری و مؤثر در کنترل روند شیوع کووید-۱۹ در کشور خواهد بود. به همین جهت سازمان انتقال خون بنابر وظیفه ذاتی خود که تأمین خون و فرآورده‌های خونی سالم برای درمان بیماران نیازمند است از اول اردیبهشت سال جاری طی فراخوانی از بهبودیافتگان این بیماری که بیش از یک ماه از بهبود کامل علائم‌شان گذشته و آنتی‌بادی اختصاصی علیه این ویروس به میزان کافی در خونشان وجود دارد دعوت کرده تا با کمک در جمع‌آوری و ذخیره‌سازی پلاسمای بهبودیافتگان این بیماری در مراکز درمانی به این محصول برای بهبود بیماران بدحال کووید-۱۹ قدمی بردارد.

در حال حاضر ۱۸ مرکز در سطح کشور آماده دریافت پلاسمای این اهداکنندگان است. امیدواریم در آینده نزدیک مقدمات این امر خداپسندانه را در سراسر کشور فراهم کنیم. تا اینجا کار استقبال خوبی از این طرح شده است و امیدواریم در ماه مبارک رمضان، ماه مهمانی خدا این اقدام خیرخواهانه با استقبال بیشتری نیز روبه‌رو شود.

از بهبودیافتگان عزیز این بیماری درخواست داریم به شکرانه بهبود سلامت و برای کمک به عزیزان نیازمند به منظور اهدای پلاسمای خون خود به مراکز استانی در نظر گرفته شده که آدرس و شماره تلفن آنها در وبگاه سازمان انتقال خون ایران به نشانی www.ibtو.ir درج شده، مراجعه کنند.

یادداشت

تراژدی غمبار در یمن

آنچه امروز در یمن می‌گذرد، تاسف‌بار است؛ از مشکلات ناشی از یک جنگ غیرمشروع تا افزایش محاصره اقتصادی و دارویی یمنی‌ها. نتیجه این ماجرا، افزایش افرادی است که در معرض انواع بیماری‌ها قرار گرفته و جان آنها به شدت در خطر است. تأکید می‌کنم این جنگ، به صورت ماهوی، نقض آشکار منشور سازمان ملل و قوانین بین‌المللی است. اگرچه این جنگ توسط عربستان سعودی و در دوران رئیس‌جمهور قبلی آمریکا (اوباما) آغاز شد، اما حمایت واشنگتن از تجاوز عربستان سعودی به یمن در دوره ریاست جمهوری دونالد ترامپ افزایش یافته است. آنچه امروز در محافل حقوق بشری و سازمان‌های بین‌المللی می‌گذرد، قابل توجه نیست. سکوت آنها در برابر آنچه در یمن می‌گذرد، ناتوانی جامعه بین‌المللی برای واکنش نشان دادن موثر به شدیدترین بحران انسانی را نشان می‌دهد. من در اینجا به اهرم فشار ریاض در سازمان ملل و حمایت‌های ایالات متحده آمریکا از سوی بازیرگان سیاسی ژئوپولیتیک تحت نفوذ و دستکاری قرار تلاش‌های سازمان ملل برای واکنش نشان دادن به این بحران و حمایت از مردم بیگناه یمن بی‌اثر ش‌ود.

برای درکی بهتر از ماجرا، لازم است نگاهی به نسبت آمریکا و سازمان ملل متحد بیندازیم. این‌که جایگاه واشنگتن در این سازمان، چگونه تعریف شده است. سازمان ملل خودش به بازیرگ سیاسی تبدیل شده است. این سازمان در بسیاری از جنبه‌ها و حوزه‌های فعالیت خود از سوی بازیرگان سیاسی ژئوپولیتیک تحت نفوذ و دستکاری قرار می‌گیرد که در راس این بازیرگان آمریکا قرار دارد. این قاعده در دوران ریاست جمهوری ترامپ تشدید شده است. در واقع آمریکا نه تنها از حق و تئوی خود به صورت رسمی استفاده می‌کند، بلکه پشت پرده نیز از نفوذ و اقدامات غیررسمی استفاده می‌کند. سایر دولت‌ها به هر حال این زورگویی و قدرتی ژئوپولیتیکی را تحمل یا حتی بعضاً با آن همراهی می‌کنند. انعکاس این مسأله را در جنگ یمن و در جریان آنچه امروز در این کشور می‌گذرد، مشاهده می‌کنیم. همین موارد، منجر به شکل‌گیری یک تراژدی غمبار در یمن شده است.

شواهد و مستندات زیادی درخصوص جنایات سنگین علیه ملت یمن وجود دارد؛ جنایاتی که قاعدا تا باید از سوی سازمان‌های بین‌المللی محکوم شود. در هر حال، آمریکا از سازمان ملل متحد، به مثابه یک سازمان دارای مأموریت مثبت و موثر دیپلماتیک استفاده نمی‌کند و صرفاً قصد دارد اراده و زور خود را به مقامات این سازمان تحمیل کند.

نیازمندی استان قم

ضمیمه رایگان امروز